

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 986/2015
08.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у правној ствари тужилаца: Б.Л., В.П., Д.П. и И.П., свих из Б., чији је заједнички пуномоћник М.Ш., адвокат из Н.Б., против туженог Е.- у. и а. АД Н.Б., чији је пуномоћник Ђ.Н., адвокат из Б., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4018/14 од 11.12.2014. године, у седници одржаној 08.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4018/14 од 11.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 3877/12 од 16.06.2014. године, ставом првим, другим, трећим и четвртим изреке, одбијени су тужбени захтеви тужилаца којима су тражили да се обавезе тужени да им на име несплаћених примања из радног односа (по више основа и за периоде ближе одређене овим ставовима изреке) плати и то тужиоцу Б.Л. укупно 20.920,46 УСА долара, тужиоцу В.П. укупно 19.601,54 УСА долара, тужиљи Д.П. укупно 16.820,35 УСА долара и тужиоцу И.П. укупно 30.335,74 УСА долара, па је ставом петим изреке одбијен и захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка од 3.124.500,00 динара. Ставом шестим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 31.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4018/14 од 11.12.2014. године, жалба тужилаца је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" број 125/04 и 111/09, који је био на снази у време подношења тужбе и примњује се на

основу члана 506. став 1. ЗПП – “Сл.гласник РС“ број 72/11), и нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП (“Сл.гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.5.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужиоци нису јединствени супарничари у смислу члана 204. ЗПП, па се дозвољеност ревизије цени у односу на сваког тужиоца појединачно. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у односу на тужиоца Б.Л. је 20.920,46 УСА долара што одговара износу од 17.893,01 евра, В.П. 19.601,54 УСА долара што одговара износу од 16.764,95 евра, Д.П. 16.820,35 УСА долара што одговара износу од 14.368,23 евра и И.П. 30.335,74 УСА долара што одговара износу од 25.945,78 евра,.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтеви тужилаца односе на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора у односу на сваког тужиоца појединачно не прелази 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 394. став 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**